

Mě se to přece netýká

Jiří Zmožek

Mě se to přece netýká, že dítě z domu utíká
Že láska brečí v přízemí a na půdě je oslava
Že ptáci chodí po zemi a hloupost křídla dostává.

Mě se to přece netýká, že svět si zase oniká
Že slova papír nešetří a člověk s ďáblem postává
Že kulky lítají v povětří a dělo čelo přehrává.

R: Co je mi světe do tebe, nehřeju, co mě nezebe
Starej se každém o sebe, než vykopnou nás do nebe
A v teple svojí peřiny sní každém svoje dějiny
To přece není povinný starat se o jiný.

Mě se to přece netýká, že slepec s holí klopýtá
Rovnou pod kola auťáku, jen lidi žádnou panyku
Ten děda v starým šustáku měl zůstat na svém chodníku.

R: Co je mi světe do tebe...